



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 770/2014-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 2613/2014 a sp. zn. 2614/2014, sp. zn. Rvp 3476/2014, sp. zn. Rvp 3478/2014, sp. zn. Rvp 3541/2014, sp. zn. Rvp 3849/2014 až sp. zn. Rvp 3853/2014, sp. zn. Rvp 3854/2014 až sp. zn. Rvp 3856/2014, sp. zn. Rvp 3882/2014, sp. zn. Rvp 3884/2014, sp. zn. Rvp 4061/2014 až sp. zn. Rvp 4067/2014, sp. zn. Rvp 4069/2014 až sp. zn. Rvp 4072/2014, sp. zn. Rvp 4634/2014 až sp. zn. Rvp 4636/2014, sp. zn. Rvp 4653/2014 a sp. zn. Rvp 4654/2014, sp. zn. Rvp 5199/2014, sp. zn. Rvp 5217/2014, sp. zn. Rvp 5724/2014 až sp. zn. Rvp 5727/2014, sp. zn. Rvp 5778/2014, sp. zn. Rvp 6006/2014 až sp. zn. Rvp 6010/2014, sp. zn. Rvp 6121/2014, sp. zn. Rvp 6419/2014 až sp. zn. Rvp 6422/2014, sp. zn. Rvp 6431/2014 až sp. zn. Rvp 6434/2014, sp. zn. Rvp 6476/2014 až sp. zn. Rvp 6480/2014, sp. zn. Rvp 6493/2014, sp. zn. Rvp 6764/2014 až sp. zn. Rvp 6770/2014, sp. zn. Rvp 6846/2014 a sp. zn. Rvp 6847/2014, sp. zn. Rvp 8035/2014, sp. zn. Rvp 8048/2014 až sp. zn. Rvp 8050/2014, sp. zn. Rvp 8101/2014 až sp. zn. Rvp 8103/2014, sp. zn. Rvp 8227/2014 až sp. zn. Rvp 8229/2014, sp. zn. Rvp 8236/2014, sp. zn. Rvp 8477/2014 a sp. zn. Rvp 8478/2014, sp. zn. Rvp 8612/2014 až sp. zn. Rvp 8615/2014, sp. zn. Rvp 8628/2014 a sp. zn. Rvp 8658/2014 vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu

k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Krajského súdu v Trnave a jeho uzneseniami sp. zn. 11 CoE 53/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 2613/2014), sp. zn. 9 CoE 20/2013 z 19. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 2614/2014), sp. zn. 10 CoE 319/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 3476/2014), sp. zn. 5 CoE 38/2013 z 19. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 3478/2014), sp. zn. 11 CoE 60/2013 z 23. júla 2013 (sp. zn. Rvp 3541/2014), sp. zn. 24 CoE 346/2012 z 26. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 3849/2014), sp. zn. 9 CoE 88/2013 z 10. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 3850/2014), sp. zn. 23 CoE 4/2013 z 13. januára 2014 (sp. zn. Rvp 3851/2014), sp. zn. 6 CoE 126/2013 z 31. októbra 2013 (sp. zn. Rvp 3852/2014), sp. zn. 5 CoE 87/2013 z 23. januára 2014 (sp. zn. Rvp 3853/2014), sp. zn. 23 CoE 172/2013 z 30. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 3854/2014), sp. zn. 21 CoE 390/2012 z 29. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 3855/2014), sp. zn. 9 CoE 278/2012 z 28. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 3856/2014), sp. zn. 9 CoE 75/2012 z 20. decembra 2012 (sp. zn. Rvp 3882/2014), sp. zn. 6 CoE 187/2013 z 23. januára 2014 (sp. zn. Rvp 3884/2014), sp. zn. 5 CoE 278/2012 z 29. októbra 2013 (sp. zn. Rvp 4061/2014), sp. zn. 21 CoE 41/2013 z 31. októbra 2013 (sp. zn. Rvp 4062/2014), sp. zn. 10 CoE 179/2013 z 30. októbra 2013 (sp. zn. Rvp 4063/2014), sp. zn. 11 CoE 202/2013 z 27. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4064/2014), sp. zn. 24 CoE 4/2013 z 26. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 4065/2014), sp. zn. 3 CoE 144/2013 z 24. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 4066/2014), sp. zn. 9 CoE 62/2013 zo 7. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4067/2014), sp. zn. 6 CoE 58/2013 z 27. júna 2013 (sp. zn. Rvp 4069/2014), sp. zn. 9 CoE 277/2012 z 28. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 4070/2014), sp. zn. 3 CoE 19/2013 z 27. júna 2013 (sp. zn. Rvp 4071/2014), sp. zn. 11 CoE 275/2012 z 28. júna 2013 (sp. zn. Rvp 4072/2014), sp. zn. 5 CoE 37/2013 z 25. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 4634/2014), sp. zn. 10 CoE 508/2013 z 22. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4635/2014), sp. zn. 24 CoE 123/2013 zo 4. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4636/2014), sp. zn. 11 CoE 41/2013 z 27. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 4653/2014), sp. zn. 6 CoE 8/2013 z 27. júna 2013 (sp. zn. Rvp 4654/2014), sp. zn. 24 CoE 15/2013 z 29. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5199/2014 a sp. zn. Rvp 5217/2014), sp. zn. 24 CoE 112/2013 z 28. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5724/2014), sp. zn. 11 CoE 57/2013 z 23. júla 2013 (sp. zn. Rvp 5725/2014), sp. zn. 11 CoE 244/2013 z 29. januára 2014

(sp. zn. Rvp 5726/2014), sp. zn. 24 CoE 18/2013 z 13. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5727/2014), sp. zn. 21 CoE 20/2012 z 30. marca 2012 (sp. zn. Rvp 5778/2014), sp. zn. 3 CoE 85/2013 z 24. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 6006/2014), sp. zn. 23 CoE 279/2012 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 6007/2014), sp. zn. 5 CoE 241/2012 z 25. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 6008/2014), sp. zn. 23 CoE 32/2013 zo 17. júna 2013 (sp. zn. Rvp 6009/2014), sp. zn. 21 CoE 135/2013 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6010/2014), sp. zn. 23 CoE 79/2012 z 31. júla 2013 (sp. zn. Rvp 6121/2014 a sp. zn. Rvp 6432/2014), sp. zn. 25 CoE 11/2013 z 19. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6419/2014), sp. zn. 24 CoE 58/2013 z 13. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 6420/2014), sp. zn. 24 CoE 145/2013 z 5. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 6421/2014), sp. zn. 24 CoE 57/2013 z 3. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 6422/2014), sp. zn. 24 CoE 293/2012 zo 7. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 6431/2014), sp. zn. 23 CoE 3/2013 z 29. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6433/2014), sp. zn. 10 CoE 334/2013 z 20. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6434/2014), sp. zn. 9 CoE 44/2013 zo 7. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6476/2014), sp. zn. 10 CoE 114/2013 z 18. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 6477/2014), sp. zn. 21 CoE 431/2012 z 28. júna 2013 (sp. zn. Rvp 6478/2014), sp. zn. 9 CoE 14/2013 z 15. októbra 2013 (sp. zn. Rvp 6479/2014), sp. zn. 24 CoE 17/2013 z 27. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 6480/2014), sp. zn. 5 CoE 264/2012 z 11. júla 2013 (sp. zn. Rvp 6493/2014), sp. zn. 5 CoE 170/2013 z 20. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6764/2014), sp. zn. 5 CoE 115/2013 zo 4. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6765/2014), sp. zn. 5 CoE 208/2013 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6766/2014), sp. zn. 23 CoE 75/2013 z 13. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6767/2014), sp. zn. 11 CoE 59/2013 z 20. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6768/2014), sp. zn. 24 CoE 59/2013 z 5. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6769/2014), sp. zn. 23 CoE 76/2013 z 29. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6770/2014), sp. zn. 21 CoE 256/2012 z 31. júla 2013 (sp. zn. Rvp 6846/2014), sp. zn. 26 CoE 32/2013 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6847/2014), sp. zn. 5 CoE 117/2013 zo 4. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8035/2014 a sp. zn. Rvp 8103/2014), sp. zn. 9 CoE 70/2013 z 20. februára 2014 (sp. zn. Rvp 8048/2014), sp. zn. 5 CoE 114/2013 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 8049/2014), sp. zn. 24 CoE 297/2013 z 2. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8050/2014), sp. zn. 10 CoE 261/2013 z 27. júna 2013 (sp. zn. Rvp 8101/2014), sp. zn. 21 CoE 123/2013 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 8102/2014), sp. zn. 6 CoE 228/2013 z 27. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8227/2014), sp. zn. 3 CoE 215/2013 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 8228/2014), sp. zn. 24 CoE 241/2013 z 26. marca 2014

(sp. zn. Rvp 8229/2014), sp. zn. 3 CoE 339/2013 z 29. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8236/2014), sp. zn. 3 CoE 283/2013 z 25. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8477/2014), sp. zn. 10 CoE 710/2013 z 13. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8478/2014), sp. zn. 26 CoE 17/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8612/2014), sp. zn. 11 CoE 347/2013 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 8613/2014), sp. zn. 6 CoE 154/2013 z 12. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 8614/2014 a sp. zn. Rvp 8658/2014), sp. zn. 24 CoE 98/2013 z 26. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 8615/2014) a sp. zn. 23 CoE 408/2013 z 26. februára 2014 (sp. zn. Rvp 8628/2014), ako aj postupom Okresného súdu Trnava a jeho uzneseniami sp. zn. 8 Er 70/2011 z 24. februára 2012 (sp. zn. Rvp 2613/2014), sp. zn. 26 Er 88/2003 z 3. januára 2012 (sp. zn. Rvp 2614/2014), sp. zn. 16 Er 25/2003 zo 14. októbra 2011 (sp. zn. Rvp 3476/2014), sp. zn. 16 Er 41/2005 z 19. júna 2012 (sp. zn. Rvp 3849/2014), sp. zn. 18 Er 280/2003 z 27. januára 2012 (sp. zn. Rvp 3850/2014), sp. zn. 26 Er 185/2007 z 25. januára 2012 (sp. zn. Rvp 3851/2014), sp. zn. 31 Er 283/2006 z 23. mája 2012 (sp. zn. Rvp 3852/2014), sp. zn. 24 Er 66/2005 z 26. marca 2012 (sp. zn. Rvp 3853/2014), sp. zn. 27 Er 17/2007 z 30. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 4061/2014), sp. zn. 27 Er 1127/2007 z 26. júna 2012 (sp. zn. Rvp 4062/2014), sp. zn. 29 Er 499/2007 z 30. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 4063/2014), sp. zn. 24 Er 325/2003 z 9. januára 2012 (sp. zn. Rvp 4064/2014), sp. zn. 27 Er 405/2010 z 28. marca 2012 (sp. zn. Rvp 4065/2014), sp. zn. 16 Er 68/2006 z 21. júna 2012 (sp. zn. Rvp 4066/2014), sp. zn. 8 Er 175/2009 z 24. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 4067/2014), sp. zn. 14 Er 233/2003 zo 16. marca 2009 (sp. zn. Rvp 4634/2014), sp. zn. 37 Er 547/2011 zo 7. júna 2012 (sp. zn. Rvp 4635/2014), sp. zn. 8 Er 898/2008 z 12. novembra 2012 (sp. zn. Rvp 4636/2014), sp. zn. 16 Er 205/2005 z 27. januára 2012 (sp. zn. Rvp 5724/2014), sp. zn. 31 Er 72/2005 z 2. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 6006/2014), sp. zn. 27 Er 478/2009 z 11. júna 2012 (sp. zn. Rvp 6007/2014), sp. zn. 8 Er 324/2009 z 11. februára 2013 (sp. zn. Rvp 6419/2014), sp. zn. 8 Er 154/2011 z 24. februára 2012 (sp. zn. Rvp 6476/2014), sp. zn. 12 Er 122/2011 z 2. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 6764/2014), sp. zn. 29 Er 275/2007 z 29. novembra 2011 (sp. zn. Rvp 6765/2014), sp. zn. 27 Er 513/2009 z 11. júna 2012 (sp. zn. Rvp 8048/2014), sp. zn. 29 Er 276/2007 z 29. novembra 2011 (sp. zn. Rvp 8049/2014), sp. zn. 8 Er 443/2008 zo 16. mája 2012 (sp. zn. Rvp 8101/2014), sp. zn. 12 Er 15/2005 z 15. októbra 2012 (sp. zn. Rvp 8102/2014), sp. zn. 27 Er 288/2004 zo 4. októbra 2012 (sp. zn. Rvp 8227/2014), sp. zn. 15 Er 448/2010 z 23. marca 2010 (sp. zn. Rvp 8228/2014), sp. zn. 19 Er 396/2008

z 30. marca 2012 (sp. zn. Rvp 8229/2014) a sp. zn. 16 Er 478/2007 z 22. júna 2012 (sp. zn. Rvp 8614/2014 a sp. zn. Rvp 8658/2014), postupom Okresného súdu Dunajská Streda a jeho uzneseniami sp. zn. 8 Er 546/2004 z 3. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 3478/2014), sp. zn. 11 Er 1278/2004 z 26. januára 2012 (sp. zn. Rvp 3541/2014), sp. zn. 12 Er 497/2005 zo 7. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 3854/2014), sp. zn. 12 Er 113/2007 z 12. júna 2012 (sp. zn. Rvp 3855/2014), sp. zn. 12 Er 823/2008 z 26. júla 2012 (sp. zn. Rvp 3856/2014), sp. zn. 11 Er 90/2006 zo 4. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 4069/2014), sp. zn. 12 Er 776/2008 z 26. júla 2012 (sp. zn. Rvp 4070/2014), sp. zn. 11 Er 768/2004 zo 17. januára 2012 (sp. zn. Rvp 4071/2014), sp. zn. 11 Er 380/2005 z 12. decembra 2011 (sp. zn. Rvp 4072/2014), sp. zn. 6 Er 301/2008 z 28. novembra 2011 (sp. zn. Rvp 5725/2014), sp. zn. 12 Er 645/2005 zo 7. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 5726/2014), sp. zn. 11 Er 748/2005 z 2. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 5727/2014), sp. zn. 11 Er 665/2003 zo 4. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 6008/2014), sp. zn. 11 Er 1193/2008 zo 7. júna 2011 (sp. zn. Rvp 6009/2014), sp. zn. 8 Er 865/2009 z 11. decembra 2012 (sp. zn. Rvp 6010/2014), sp. zn. 6 Er 3/2004 z 29. decembra 2011 (sp. zn. Rvp 6420/2014), sp. zn. 11 Er 767/2004 z 26. januára 2012 (sp. zn. Rvp 6421/2014), sp. zn. 6 Er 1281/2008 z 28. novembra 2011 (sp. zn. Rvp 6422/2014), sp. zn. 6 Er 387/2007 z 30. januára 2012 (sp. zn. Rvp 6477/2014), sp. zn. 11 Er 1939/2005 z 2. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 6478/2014), sp. zn. 11 Er 8/2009 z 2. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 6479/2014), sp. zn. 11 Er 1288/2004 z 26. januára 2012 (sp. zn. Rvp 6480/2014), sp. zn. 8 Er 25/2008 zo 4. apríla 2013 (sp. zn. Rvp 6766/2014), sp. zn. 6 Er 486/2006 z 30. januára 2012 (sp. zn. Rvp 6767/2014), sp. zn. 6 Er 393/2005 z 5. januára 2012 (sp. zn. Rvp 6768/2014), sp. zn. 6 Er 485/2006 z 30. januára 2012 (sp. zn. Rvp 6769/2014), sp. zn. 6 Er 431/2004 z 29. decembra 2011 (sp. zn. Rvp 6770/2014), sp. zn. 12 Er 647/2009 z 2. augusta 2011 (sp. zn. Rvp 8035/2014 a sp. zn. Rvp 8103/2014), sp. zn. 8 Er 1041/2009 z 12. decembra 2012 (sp. zn. Rvp 8050/2014), sp. zn. 8 Er 93/2005 zo 16. mája 2012 (sp. zn. Rvp 8477/2014), sp. zn. 8 Er 483/2010 z 18. júna 2012 (sp. zn. Rvp 8478/2014) a sp. zn. 11 Er 967/2005 z 2. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 8615/2014), postupom Okresného súdu Piešťany a jeho uzneseniami sp. zn. 6 Er 64/2009 z 22. augusta 2011 (sp. zn. Rvp 3882/2014), sp. zn. 5 Er 3506/2008 z 29. mája 2012 (sp. zn. Rvp 4653/2014), sp. zn. 6 Er 457/2009 z 27. júla 2012 (sp. zn. Rvp 4654/2014), sp. zn. 6 Er 1462/2008 z 24. augusta 2011 (sp. zn. Rvp 6121/2014 a sp. zn. Rvp 6432/2014), sp. zn. 6 Er 420/2009 z 22. augusta

2011 (sp. zn. Rvp 6431/2014), sp. zn. 6 Er 20/2009 z 27. marca 2012 (sp. zn. Rvp 6493/2014) a sp. zn. 6 Er 1366/2011 z 22. augusta 2011 (sp. zn. Rvp 6846/2014), postupom Okresného súdu Skalica a jeho uzneseniami sp. zn. 3 Er 354/2008 z 20. marca 2013 (sp. zn. Rvp 3884/2014), sp. zn. 3 Er 4776/2008 z 30. mája 2012 (sp. zn. Rvp 5199/2014 a sp. zn. Rvp 5217/2014), sp. zn. 2 Er 4942/2008 z 11. októbra 2011 (sp. zn. Rvp 5778/2014), sp. zn. 1 Er 600/2009 z 23. októbra 2012 (sp. zn. Rvp 6433/2014), sp. zn. 1 Er 756/2011 z 6. februára 2013 (sp. zn. Rvp 6434/2014), sp. zn. 1 Er 430/2008 z 11. júna 2013 (sp. zn. Rvp 6847/2014), sp. zn. 1 Er 16/2009 zo 7. októbra 2011 (sp. zn. Rvp 8236/2014) a sp. zn. 2 Er 197/2009 z 10. októbra 2011 (sp. zn. Rvp 8628/2014) a postupom Okresného súdu Galanta a jeho uzneseniami sp. zn. 5 Er 156/2009 z 23. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 8612/2014) a sp. zn. 25 Er 796/2008 z 18. decembra 2012 (sp. zn. Rvp 8613/2014) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 2613/2014 a sp. zn. 2614/2014, sp. zn. Rvp 3476/2014, sp. zn. Rvp 3478/2014, sp. zn. Rvp 3541/2014, sp. zn. Rvp 3849/2014 až sp. zn. Rvp 3853/2014, sp. zn. Rvp 3854/2014 až sp. zn. Rvp 3856/2014, sp. zn. Rvp 3882/2014, sp. zn. Rvp 3884/2014, sp. zn. Rvp 4061/2014 až sp. zn. Rvp 4067/2014, sp. zn. Rvp 4069/2014 až sp. zn. Rvp 4072/2014, sp. zn. Rvp 4634/2014 až sp. zn. Rvp 4636/2014, sp. zn. Rvp 4653/2014 a sp. zn. Rvp 4654/2014, sp. zn. Rvp 5199/2014, sp. zn. Rvp 5217/2014, sp. zn. Rvp 5724/2014 až sp. zn. Rvp 5727/2014, sp. zn. Rvp 5778/2014, sp. zn. Rvp 6006/2014 až sp. zn. Rvp 6010/2014, sp. zn. Rvp 6121/2014, sp. zn. Rvp 6419/2014 až sp. zn. Rvp 6422/2014, sp. zn. Rvp 6431/2014 až sp. zn. Rvp 6434/2014, sp. zn. Rvp 6476/2014 až sp. zn. Rvp 6480/2014, sp. zn. Rvp 6493/2014, sp. zn. Rvp 6764/2014 až sp. zn. Rvp 6770/2014, sp. zn. Rvp 6846/2014 a sp. zn. Rvp 6847/2014, sp. zn. Rvp 8035/2014, sp. zn. Rvp 8048/2014 až sp. zn. Rvp 8050/2014, sp. zn. Rvp 8101/2014 až sp. zn. Rvp 8103/2014, sp. zn. Rvp 8227/2014 až sp. zn. Rvp 8229/2014, sp. zn. Rvp 8236/2014, sp. zn. Rvp 8477/2014 a sp. zn. Rvp 8478/2014, sp. zn. Rvp 8612/2014 až sp. zn. Rvp 8615/2014,

sp. zn. Rvp 8628/2014 a sp. zn. Rvp 8658/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2613/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 2613/2014 o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 17. marca 2014, 1. apríla 2014, 2. apríla, 7. apríla 2014, 11. apríla 2014, 17. apríla 2014, 2. mája 2014, 5. mája 2014, 14. mája 2014, 19. mája 2014, 26. mája 2014, 27. mája 2014, 9. júna 2014, 7. júla 2014, 11. júla 2014, 17. júla 2014 a 21. júla 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12, ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a zároveň aj práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) a jeho uzneseniami sp. zn. 11 CoE 53/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 9 CoE 20/2013 z 19. decembra 2013, sp. zn. 10 CoE 319/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 5 CoE 38/2013 z 19. decembra 2013, sp. zn. 11 CoE 60/2013 z 23. júla 2013, sp. zn. 24 CoE 346/2012 z 26. novembra 2013, sp. zn. 9 CoE 88/2013 z 10. decembra 2013, sp. zn. 23 CoE 4/2013 z 13. januára 2014, sp. zn. 6 CoE 126/2013 z 31. októbra 2013, sp. zn. 5 CoE 87/2013 z 23. januára 2014, sp. zn. 23 CoE 172/2013 z 30. septembra 2013, sp. zn. 21 CoE 390/2012 z 29. novembra 2013, sp. zn. 9 CoE 278/2012 z 28. novembra 2013, sp. zn. 9 CoE 75/2012 z 20. decembra 2012, sp. zn. 6 CoE 187/2013 z 23. januára 2014, sp. zn. 5 CoE 278/2012 z 29. októbra 2013, sp. zn. 21 CoE 41/2013 z 31. októbra 2013, sp. zn. 10 CoE 179/2013 z 30. októbra 2013, sp. zn. 11 CoE 202/2013 z 27. januára 2014,

sp. zn. 24 CoE 4/2013 z 26. novembra 2013, sp. zn. 3 CoE 144/2013 z 24. septembra 2013, sp. zn. 9 CoE 62/2013 zo 7. januára 2014, sp. zn. 6 CoE 58/2013 z 27. júna 2013, sp. zn. 9 CoE 277/2012 z 28. novembra 2013, sp. zn. 3 CoE 19/2013 z 27. júna 2013, sp. zn. 11 CoE 275/2012 z 28. júna 2013, sp. zn. 5 CoE 37/2013 z 25. septembra 2013, sp. zn. 10 CoE 508/2013 z 22. januára 2014, sp. zn. 24 CoE 123/2013 zo 4. decembra 2013, sp. zn. 11 CoE 41/2013 z 27. novembra 2013, sp. zn. 6 CoE 8/2013 z 27. júna 2013, sp. zn. 24 CoE 15/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 24 CoE 112/2013 z 28. januára 2014, sp. zn. 11 CoE 57/2013 z 23. júla 2013, sp. zn. 11 CoE 244/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 24 CoE 18/2013 z 13. decembra 2013, sp. zn. 21 CoE 20/2012 z 30. marca 2012, sp. zn. 3 CoE 85/2013 z 24. septembra 2013, sp. zn. 23 CoE 279/2012 z 18. decembra 2013, sp. zn. 5 CoE 241/2012 z 25. septembra 2013, sp. zn. 23 CoE 32/2013 zo 17. júna 2013, sp. zn. 21 CoE 135/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 23 CoE 79/2012 z 31. júla 2013, sp. zn. 25 CoE 11/2013 z 19. februára 2014, sp. zn. 24 CoE 58/2013 z 13. decembra 2013, sp. zn. 24 CoE 145/2013 z 5. novembra 2013, sp. zn. 24 CoE 57/2013 z 3. decembra 2013, sp. zn. 24 CoE 293/2012 zo 7. augusta 2013, sp. zn. 23 CoE 3/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 10 CoE 334/2013 z 20. februára 2014, sp. zn. 9 CoE 44/2013 zo 7. januára 2014, sp. zn. 10 CoE 114/2013 z 18. septembra 2013, sp. zn. 21 CoE 431/2012 z 28. júna 2013, sp. zn. 9 CoE 14/2013 z 15. októbra 2013, sp. zn. 24 CoE 17/2013 z 27. novembra 2013, sp. zn. 5 CoE 264/2012 z 11. júla 2013, sp. zn. 5 CoE 170/2013 z 20. marca 2014, sp. zn. 5 CoE 115/2013 zo 4. marca 2014, sp. zn. 5 CoE 208/2013 z 27. februára 2014, sp. zn. 23 CoE 75/2013 z 13. januára 2014, sp. zn. 11 CoE 59/2013 z 20. januára 2014, sp. zn. 24 CoE 59/2013 z 5. februára 2014, sp. zn. 23 CoE 76/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 21 CoE 256/2012 z 31. júla 2013, sp. zn. 26 CoE 32/2013 z 28. februára 2014, sp. zn. 5 CoE 117/2013 zo 4. marca 2014, sp. zn. 9 CoE 70/2013 z 20. februára 2014, sp. zn. 5 CoE 114/2013 z 27. februára 2014, sp. zn. 24 CoE 297/2013 z 2. apríla 2014, sp. zn. 10 CoE 261/2013 z 27. júna 2013, sp. zn. 21 CoE 123/2013 z 28. februára 2014, sp. zn. 6 CoE 228/2013 z 27. marca 2014, sp. zn. 3 CoE 215/2013 z 27. februára 2014, sp. zn. 24 CoE 241/2013 z 26. marca 2014, sp. zn. 3 CoE 339/2013 z 29. apríla 2014, sp. zn. 3 CoE 283/2013 z 25. marca 2014, sp. zn. 10 CoE 710/2013 z 13. marca 2014, sp. zn. 26 CoE 17/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 11 CoE 347/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 6 CoE 154/2013 z 12. decembra 2013, sp. zn. 24 CoE 98/2013 z 26. novembra 2013

a sp. zn. 23 CoE 408/2013 z 26. februára 2014 (ďalej len „napadnuté uznesenia krajského súdu“), ako aj postupom Okresného súdu Trnava a jeho uzneseniami sp. zn. 8 Er 70/2011 z 24. februára 2012, sp. zn. 26 Er 88/2003 z 3. januára 2012, sp. zn. 16 Er 25/2003 zo 14. októbra 2011, sp. zn. 16 Er 41/2005 z 19. júna 2012, sp. zn. 18 Er 280/2003 z 27. januára 2012, sp. zn. 26 Er 185/2007 z 25. januára 2012, sp. zn. 31 Er 283/2006 z 23. mája 2012, sp. zn. 24 Er 66/2005 z 26. marca 2012, sp. zn. 27 Er 17/2007 z 30. apríla 2012, sp. zn. 27 Er 1127/2007 z 26. júna 2012, sp. zn. 29 Er 499/2007 z 30. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 325/2003 z 9. januára 2012, sp. zn. 27 Er 405/2010 z 28. marca 2012, sp. zn. 16 Er 68/2006 z 21. júna 2012, sp. zn. 8 Er 175/2009 z 24. augusta 2012, sp. zn. 14 Er 233/2003 zo 16. marca 2009, sp. zn. 37 Er 547/2011 zo 7. júna 2012, sp. zn. 8 Er 898/2008 z 12. novembra 2012, sp. zn. 16 Er 205/2005 z 27. januára 2012, sp. zn. 31 Er 72/2005 z 2. apríla 2012, sp. zn. 27 Er 478/2009 z 11. júna 2012, sp. zn. 8 Er 324/2009 z 11. februára 2013, sp. zn. 8 Er 154/2011 z 24. februára 2012, sp. zn. 12 Er 122/2011 z 2. apríla 2012, sp. zn. 29 Er 275/2007 z 29. novembra 2011, sp. zn. 27 Er 513/2009 z 11. júna 2012, sp. zn. 29 Er 276/2007 z 29. novembra 2011, sp. zn. 8 Er 443/2008 zo 16. mája 2012, sp. zn. 12 Er 15/2005 z 15. októbra 2012, sp. zn. 27 Er 288/2004 zo 4. októbra 2012, sp. zn. 15 Er 448/2010 z 23. marca 2010, sp. zn. 19 Er 396/2008 z 30. marca 2012 a sp. zn. 16 Er 478/2007 z 22. júna 2012, postupom Okresného súdu Dunajská Streda a jeho uzneseniami sp. zn. 8 Er 546/2004 z 3. apríla 2012, sp. zn. 11 Er 1278/2004 z 26. januára 2012, sp. zn. 12 Er 497/2005 zo 7. augusta 2012, sp. zn. 12 Er 113/2007 z 12. júna 2012, sp. zn. 12 Er 823/2008 z 26. júla 2012, sp. zn. 11 Er 90/2006 zo 4. apríla 2012, sp. zn. 12 Er 776/2008 z 26. júla 2012, sp. zn. 11 Er 768/2004 zo 17. januára 2012, sp. zn. 11 Er 380/2005 z 12. decembra 2011, sp. zn. 6 Er 301/2008 z 28. novembra 2011, sp. zn. 12 Er 645/2005 zo 7. augusta 2012, sp. zn. 11 Er 748/2005 z 2. apríla 2012, sp. zn. 11 Er 665/2003 zo 4. apríla 2012, sp. zn. 11 Er 1193/2008 zo 7. júna 2011, sp. zn. 8 Er 865/2009 z 11. decembra 2012, sp. zn. 6 Er 3/2004 z 29. decembra 2011, sp. zn. 11 Er 767/2004 z 26. januára 2012, sp. zn. 6 Er 1281/2008 z 28. novembra 2011, sp. zn. 6 Er 387/2007 z 30. januára 2012, sp. zn. 11 Er 1939/2005 z 2. apríla 2012, sp. zn. 11 Er 8/2009 z 2. apríla 2012, sp. zn. 11 Er 1288/2004 z 26. januára 2012, sp. zn. 8 Er 25/2008 zo 4. apríla 2013, sp. zn. 6 Er 486/2006 z 30. januára 2012, sp. zn. 6 Er 393/2005 z 5. januára 2012, sp. zn.

6 Er 485/2006 z 30. januára 2012, sp. zn. 6 Er 431/2004 z 29. decembra 2011, sp. zn. 12 Er 647/2009 z 2. augusta 2011, sp. zn. 8 Er 1041/2009 z 12. decembra 2012, sp. zn. 8 Er 93/2005 zo 16. mája 2012, sp. zn. 8 Er 483/2010 z 18. júna 2012 a sp. zn. 11 Er 967/2005 z 2. apríla 2012, postupom Okresného súdu Piešťany a jeho uzneseniami sp. zn. 6 Er 64/2009 z 22. augusta 2011, sp. zn. 5 Er 3506/2008 z 29. mája 2012, sp. zn. 6 Er 457/2009 z 27. júla 2012, sp. zn. 6 Er 1462/2008 z 24. augusta 2011, sp. zn. 6 Er 420/2009 z 22. augusta 2011, sp. zn. 6 Er 20/2009 z 27. marca 2012 a sp. zn. 6 Er 1366/2011 z 22. augusta 2011, postupom Okresného súdu Skalica a jeho uzneseniami sp. zn. 3 Er 354/2008 z 20. marca 2013, sp. zn. 3 Er 4776/2008 z 30. mája 2012, sp. zn. 2 Er 4942/2008 z 11. októbra 2011, sp. zn. 1 Er 600/2009 z 23. októbra 2012, sp. zn. 1 Er 756/2011 zo 6. februára 2013, sp. zn. 1 Er 430/2008 z 11. júna 2013, sp. zn. 1 Er 16/2009 zo 7. októbra 2011 a sp. zn. 2 Er 197/2009 z 10. októbra 2011 a postupom Okresného súdu Galanta a jeho uzneseniami sp. zn. 5 Er 156/2009 z 23. apríla 2012 a sp. zn. 25 Er 796/2008 z 18. decembra 2012 (spolu ďalej len „okresné súdy“ a „napadnuté uznesenia okresných súdov“).

Sťažovateľka v predostretej argumentácii (už mnohonásobne a pravidelne sa opakujúcej, pozn.) atakuje závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresných súdov, ako aj krajského súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že napadnutými uzneseniami tak okresných súdov, ako i krajského súdu došlo k porušeniu sťažovateľkou označených základných práv a práv zaručených v ústave, dohovore, dodatkovom protokole a charte, aby napadnuté uznesenia krajského súdu zrušil a veci vrátil okresným súdom na nové konanie a rozhodnutie, aby sťažovateľke priznal primerané finančné zadosťučinenie a napokon aj úhradu trov konania.

Okrem toho sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd vydal v každom prípade aj dočasné opatrenie, ktorým by odložil vykonateľnosť napadnutých uznesení krajského súdu.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali

a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutými uzneseniami okresných súdov

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

Pokiaľ ide o napadnuté uznesenia okresných súdov, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto bolo možné podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok (čo sťažovateľka aj využila), a preto ňou podané sťažnosti v tejto ich časti bolo potrebné odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. K namietanému porušeniu označených práv napadnutými uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností a v kontexte aj svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov vo vzťahu k právnemu posudzovaniu notárskych zápisníc, ako aj rozsudkov rozhodcovského súdu ako exekučných titulov koncipovaných na podklade neprijateľných podmienok v úverových zmluvách vrátane posúdenia zmlúv o úvere koncipovaných formulárovou formou ako spotrebiteľských zmlúv v nadväznosti na podmienky v nich uvedené vrátane záverov vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Cipani a spol. sp. zn. C-472/11 z 21. februára 2013, ako aj postup všeobecných súdov v rozpore s § 57 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a krajského súdu v odvolacom konaní v rozpore s § 214 ods. 1 OSP a v neposlednom rade vo vzťahu k prejudiciálnemu konaniu. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj v prípadoch predošlých, dospel ústavný súd k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľke sú notoricky známe dôvody odmietnutia sťažností v úplne rovnakých prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnú problematiku v závislosti od predmetu napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov a ňou použitej argumentácie bez relevantných zmien, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto

sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s odôvodnením svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 220/2011 z 9. júna 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 379/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 381/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 410/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 3/2013 zo 16. januára 2013, sp. zn. I. ÚS 110/2013 z 20. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 146/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 157/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 745/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. I. ÚS 99/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. I. ÚS 100/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. I. ÚS 212/2014 zo 7. mája 2014, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. II. ÚS 337/2012 z 13. septembra 2012, sp. zn. II. ÚS 62/2013 z 30. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 79/2013 zo 7. februára 2013, sp. zn. II. ÚS 365/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 344/2013 z 19. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 562/2013 z 30. októbra 2013, sp. zn. III. ÚS 178/2014 zo 4. marca 2011, sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. III. ÚS 488/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 173/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 176/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 178/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 214/2014 z 25. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 297/2014 z 24. apríla 2014, sp. zn. IV. ÚS 299/2012 zo 7. júna 2012, sp. zn. IV. ÚS 467/2012 z 18. septembra 2012, sp. zn. IV. ÚS 50/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 51/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 52/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 181/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 182/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 183/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 186/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 187/2014 z 20. marca 2014 atď.), ktoré skončili odmietnutím podobných a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na svoje už citované svoje rozhodnutia.

Na podporu svojej argumentácie iba upriamuje pozornosť sťažovateľky aj na rozhodnutia Súdneho dvora sp. zn. C-76/10 zo 16. novembra 2010 vydané vo veci iniciovanej sťažovateľkou, ako aj na ďalšiu početnú judikatúru Súdneho dvora (napr. C-

240/98 až C-244/98, C-473/00, C-168/05, C-243/08, C-40/08, C-227/08 a C-76/10) dotýkajúcu sa problematiky spotrebiteľského práva, ktoré podporujú právne závery ústavným súdom predostreté v jeho predošlých rozhodnutiach a ktoré sú aj sťažovateľke notoricky známe. V ostatnom poukazuje na najnovší rozsudok Súdneho dvora z 27. februára 2014 vo veci sp. zn. C 470/12, bod 41 (v rámci sporu, ktorého účastníkom je sťažovateľka, pozn.), v ktorom Súdny dvor výslovne deklaroval, že „možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky z 21. novembra 2002, Cofidis, C 473/00, Zb. s. I 10875, bod 32, a Mostaza Claro, C 168/05, Zb. s. I 10421, bod 25)“.

Taktiež už len dodáva, že v súčasnom období platná právna úprava formulovaná v § 58 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá bola zavedená zákonom č. 335/2012 Z. z. a je účinná od 1. januára 2013, počíta s možnosťou nariadenia pojednávania pred rozhodnutím exekučného súdu o zastavení vedeného exekučného konania podľa § 57 ods. 1 písm. a) až j) Exekučného poriadku len ako s fakultatívnou možnosťou, a to len v prípade, že je to nevyhnutné pre objasnenie veci. K sťažovateľkou namietanému postupu všeobecných súdov podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v spojení s § 57 ods. 5 Exekučného poriadku (právna úprava, ktorá bola účinná v čase od 9. augusta 2012 do 31. decembra 2012, pozn.), ústavný súd konštatuje, že aj v prípade, ak by tento postup nebol zo strany všeobecných súdov dodržaný (nariadenie pojednávania pred vyhlásením exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie, pozn.), nepredstavoval by také porušenie označených práv sťažovateľky, ktoré by svojou intenzitou bolo spôsobilé zasiahnuť do ňou označených práv v takom smere, aby ústavný súd mohol vysloviť ich porušenie (napr. I. ÚS 367/2014).

Ústavný súd vo svojej judikatúre stabilne uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, pričom pri riešení (rozhodovaní) konkrétnych prípadov sa nesmie opomínať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 75/08, I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07, IV. ÚS 182/07, II. ÚS 410/2010). Priorizovanie formálnych požiadaviek vyplývajúcich z noriem bežného zákonodarstva (formálne poňatie právneho štátu) môže totiž v konkrétnych súdnych konaniach (alebo iných právom upravených konaniach pred orgánom verejnej moci) viesť k rozhodnutiam, ktoré budú v zjavnom rozpore s účelom a zmyslom príslušnej právnej úpravy. Inými slovami, ústavný súd predstavuje súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), z čoho vyplýva, že nie je však súčasťou všeobecných súdov, ktorým preto ani nie je inštančne nadriadený. Úlohou ústavného súdu je kontrola rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, avšak len za situácie, keď svojimi rozhodnutiami zasahujú do ústavne zaručených základných práv a slobôd jednotlivca. To znamená, že ústavný súd nie je oprávnený zasahovať do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov v prípade, keď dochádza k porušeniu bežnej zákonnosti alebo iným nesprávnostiam, ktoré svojou podstatou spočívajú v rovine podústavného práva (m. m. I. ÚS 242/07).

V kontexte uvedeného ústavný súd odmietol sťažovateľkou podané sťažnosti týkajúce sa postupu a rozhodnutí krajského súdu z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti a nedostatku právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania sťažovateľkou podané sťažnosti odmietol bez podrobnejšieho odôvodnenia (§ 25 ods. 2 posledná veta zákona o ústavnom súde). Keďže boli sťažnosti odmietnuté, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

Nad rámec uvedeného ústavný súd v závere dodáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom buď na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období, alebo na dôvod namietania neexistujúcich porušení základných práv a slobôd úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného

bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2014